

- посилення санкцій, в тому числі і у вигляді кримінальної відповідальності, за нелегальну імміграцію, незаконну зайнятість і контрабандне переправлення мігрантів;

- організації негальної депортації нелегалів з числа іноземних громадян; Проте, на мою думку, заходи боротьби з нелегальною міграцією повинні здійснюватися не лише при в'їзді до країни, але і в період перебування іноземних громадян в нашій країні. В основному вони повинні зводитися до наступного:

1) здійснення постійного і дієвого контролю за законністю перебування іноземних громадян на території держави. Велика кількість іноземних громадян стає нелегалами вже після легального в'їзду до країни (наприклад, в'їзд по туристичній візі і подальше нелегальне працевлаштування). У США ця категорія нелегальних мігрантів складає близько половини від їх загальної кількості. Відповідно до закону ФРН «Про іноземців» за незаконне перебування в країні іноземні громадяни караються позбавленням волі на строк до 1 року або грошовим штрафом до 1000 євро. Аналогічні заходи мали б бути вжиті і в Україні.

2) застосування санкцій, і не тільки адміністративних але і кримінальних до всіх без виключення працедавців за прийом на роботу нелегальних мігрантів без наявності відповідних дозволів у працівника і працедавця. В даний час у ряді країн вже існують спеціальні трудові інспекції, які здійснюють нагляд за законністю залучення і використання іноземних робітників, а у разі порушення чинного законодавства до працедавців, які допустили незаконну зайнятість, застосовуються адміністративні або й кримінальні санкції.

Список використаних джерел:

1. Шевченко О.М. Основні напрямки використання міжнародного досвіду в державному управлінні міграційними процесами України / О.М. Шевченко // Матеріали міжнар. наук. конференції «Інноваційний розвиток суспільства за умов крос-культурних взаємодій», (Суми, 20-21 лютого 2008 р.) / Сумський обласний ін-тут післядипломної педагогічної освіти. – Суми : РВВ СОШПО, 2008. – С. 149-152.
2. Катеренчук М. Динаміка розвитку імміграційного законодавства США / Право України. – 1999. – № 4.
3. Міграційні процеси у сучасному світі: світовий, регіональний, національний виміри (потенційний апарат, концептуальні підходи, теорія та практика) // Енциклопедія / За ред. Ю. Римаренка. – К., 1998. – С. 20-21.
4. Діяльність Прикордонних військ України з протидії нелегальній міграції за 2001 р.: – Аналіг. довід., 2001.

ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МИТНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Турובהва Світлана Олексіївна, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри адміністративного права навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Сергеев І.С.*

Митна діяльність - це один із видів людської діяльності, що спрямований на реалізацію митної політики держави засобами митної справи.

Не може бути успішною і боротьба із злочинністю, коли до держави через її кордони незаконно, контрабандним шляхом надходять зброя, наркотики тощо. Тому не випадково у багатьох державах світу, в тому числі в Україні, митні органи належать до системи правоохоронних органів [2].

У 1992 р. в Україні було створено понад 50 митниць. Керував митною справою спеціально створений для цього орган – Державний митний комітет України.

8 лютого 1997 р. Указом Президента України він був ліквідований і замість нього створена Державна митна служба України, а пізніше Указом Президента України від 24.12.2012 №726/2012 шляхом реорганізації Державної податкової служби України та Державної митної служби України було утворено Міністерство доходів і зборів України. Його визначено головним органом у системі органів центральної влади з питань забезпечення формування єдиної державної податкової, митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та єдиного соціального внеску [1].

Сьогодні Міністерство доходів і зборів України — це складна і розгалужена система [4]. Йому підпорядкована 51 митниця, з яких 10 регіональних, спеціалізовані управління та організації. Контроль за переміщенням товарів за кордон забезпечують нині 137 митних постів, а на державному кордоні діють 144 міжнародні, 35 міждержавних пунктів пропуску, 50 пунктів спрощеного переходу. За останніми даними, через кордон щодоби пропускається понад 100 тис. громадян, 20 тис. транспортних засобів, близько 1 млн. т. вантажів, оформляється біля 4 тис. вантажних митних декларацій.

Не зважаючи на набрання чинності з 13 березня 2012 року нового Митного кодексу України, ситуація в галузі митного права залишається непростю. Кількість нормативно-правових актів, що регулюють митну справу, не свідчить на користь якості регулювання правовідносин, що виникають в цій сфері.

Найпоширенішими проблемами в галузі митної справи є велика кількість формальних митних процедур, перевантаженість митників роботою та черги і як наслідок - проблеми, пов'язані з недостатньою поінформованістю підприємств про процедури митного оформлення товарів. В даний час більшість дослідників та представники компанії, що мають досвід у переміщенні товарів через митний кордон, вважають, що безкарність співробітників митних органів у разі порушення ними законодавства та непрозорість роботи митних органів є проблемою, яка потребує невідкладного вирішення.

У 2009 р. проектом Сприяння активній участі громадян у протидії корупції «Гідна Україна» було проведено опитування, в ході якого виявилось, що 65% українських імпортерів та експортерів вважають перетин кордону найкорумпованишим етапом митних процедур, а 48% - що корупція найбільше розповсюджена на етапі перевірки митних документів при розмитненні та замитненні товарів і вантажу. Компанії найчастіше стикалися з проявами корупції на етапі оформлення документації, а найкорумпованішими в митній сфері більшість назвала митних інспекторів (71%). В той же час, слід зазначити, що водночас надійність неофіційних платежів учасників дослідження оцінюють дуже високо: 82% опитаних сказали, що, давши хабар, отримали необхідні послуги в повному обсязі [4].

На мою думку, підвищити якість та ефективність митного контролю і митного оформлення зовнішньоекономічних операцій, зменшити роль суб'єктивного фактору при прийнятті рішень щодо митного оформлення і митного контролю можливо шляхом:

1. Проведення глибоких наукових досліджень у даній сфері, та на основі їх результатів впровадження у правових процедурних актах системи оціночних критеріїв при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів;

2. Використання цієї системи як нормативно-інформаційної комп'ютерної бази при проведенні митного контролю та при аналізі документів, поданих до митного оформлення;

3. Користування цією системою оперативним складом митних органів при оцінці митної вартості товарів та встановленні їх коду згідно з УКТЗЕД [5].

Реалізація науково-організаційних заходів, спрямованих на максимальну правову регламентацію процесу здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів безумовно призведе до посилення відповідальності суб'єктів митних правовідносин і, насамперед, за прийняття рішень посадовими особами митних органів.

Також потребують детального розроблення такі питання, як створення єдиної концепції впорядкування і оновлення структури митного законодавства, визначення напрямків його розвитку, вдосконалення процесу підготовки і прийняття законів та інших правових актів, а також постійного підвищення кваліфікації співробітників митних органів.

Список використаних джерел:

1. Положення про Міністерство доходів і зборів України, затверджене Указом Президента України від 18.03.2013 № 141/2013
2. Значення митної діяльності та законодавство про неї. Опришко В. Ф. — К.: КНЕУ, 2003
3. Презентація діяльності Міністерства доходів і зборів України та його територіальних органів у Київській області [Електронний ресурс]/Режим доступу: <http://bucha.com.ua/index.php?newsid=1151070458>

4. Сприяння активній участі громадян у протидії корупції «Гідна Україна» [Електронний ресурс]/Режим доступу: http://ccc.kiev.ua/text/service/left_menu/Anticor/Anticor2.html
5. Проблеми, що виникають при застосуванні митного законодавства [Електронний ресурс]/Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=47134453

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНИХ ОРГАНІВ

Гуменюк Жанна Олександрівна, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри адміністративного права навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Сергєєв І.С.*

Зі становленням України як суверенної, незалежної держави особливого значення набуло забезпечення її економічної самостійності, невід'ємним елементом якої є митна справа. Вона є складовою зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності України. У митній справі Україна додержується визнаних у міжнародних відносинах систем класифікації та кодування товарів, єдиної форми декларування експорту та імпорту товарів, митної інформації, інших міжнародних норм і стандартів.

Характерно, що формування і здійснення самостійної митної політики стало одним із пріоритетних напрямків українського державотворення. Розробка основ митної політики і механізму її здійснення, у свою чергу, вимагає відповідних наукових пошуків. Однак ці пошуки не можуть обмежуватися лише синхронним ракурсом, оскільки сучасний стан будь-якого явища не можна зрозуміти поза процесом його історичного розвитку, тому що воно являє собою результат даного процесу.

Наукова діяльність у сфері митної справи має свої специфічні напрями та пріоритети, основними з яких є захист вітчизняних виробників та внутрішнього ринку від можливого нанесення шкоди з боку інших держав та їх суб'єктів господарської діяльності, забезпечення необхідного балансу між лібералізацією та протекціонізмом, вирішення загальнодержавних завдань боротьби з порушенням митного законодавства.

Разом з тим, сучасний стан митної науки свідчить про багатоплановість і незбалансованість її законодавчої та нормативно-правової бази та характеризується відсутністю єдиного інформаційного поля науково-дослідної діяльності. Незважаючи на багаторічну роботу відомих вчених з митної справи, а саме С. С. Сандровського, С. В. Ківалова, П. В. Пашка, Є. В. Додін, І. Г. Березнюка, В. В. Ченцова та інших залишаються недостатньо скоординованість планування перспективних та поточних наукових досліджень у галузі фундаментальних і прикладних розробок, а також систематизованого впровадження результатів наукових розробок у практичну діяльність.

Дослідження у митній справі, на нашу думку, повинні сьогодні базуватися на:

- поглибленому аналізі політичних, економічних і соціальних процесів, що відбуваються в нашій та суміжних країнах і всебічному вивченні зовнішньоекономічної та фінансово-банківської проблематики, податкової системи, ринкових стосунків як в Україні, так і за її межами;

- на узагальненні, аналізі і прогнозуванні розвитку ситуації в зовнішньоторговельній сфері, вмінні глибоко орієнтуватися в питаннях здійснення і подальшого розвитку митної політики, митно-тарифного регулювання.

Також слід зазначити, що вступ України до Світової організації торгівлі, глобалізація та стрімкий ріст торгівлі, нові пріоритети розвитку економіки, міжнародної співпраці вимагають й нових підходів до наукової та дослідницької діяльності митної справи, яка за своїм змістом повинна спрямовуватись на підготовку і подальше впровадження в практику роботи митних установ наступних наукових досліджень:

- організація та управління митною справою, управління людськими ресурсами;

- сприяння і взаємодієносин з бізнесом, оцінки митної вартості;